בבית המשפט השלום
בתל אביב-יפו

ת.א. 23848-01-18

אלכסנדר גלעדי

באמצעות ב"כ עו"ד אמיר טיטונוביץ ו/או אפרת אזולאי
ממגדל משה אביב (קומה 42)
דרך ז'בוטינסקי 7, רמת גן 5252007
טלפון: 03-6114080; פקסימיליה: 03-6114081

התובע

- נגד -

1. **אושרת קוטלר**

על ידי ב"כ עורכי הדין פישר בכר חן וול אוריון ושות'
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב 6473104
טלפון: 03-6944249; פקסימיליה: 03-6944211

2. **נרי ליבנה**

על ידי ב"כ ליבליך-מוזר ושות'
מרחוב נמל תל אביב 40, תל אביב 6350671
טלפון: 03-5442370; פקסימיליה: 03-5442375

הנתבעות

כתב הגנה מטעם הנתבעת 1

הנתבעת 1, גב' אושרת קוטלר (להלן: "**קוטלר**"), מתכבדת להגיש את כתב ההגנה מטעמה לכתב התביעה בתיק שבכותרת (להלן: "**כתב התביעה**").

כל עובדה או טענה הנטענות או נזכרות בכתב הגנה זה, נטענות באופן מצטבר, משלים או חלופי לכל טענה אחרת הנכללת בו, לפי הקשר הדברים, בין אם נאמר הדבר ובין אם לאו.

כל עובדה או טענה שהנתבעת לא הודתה בה במפורש, תיראה כמוכחשת בזאת. כל המסמכים הנזכרים בכתב התביעה או המצורפים אליו כנספחים, מדברים בעד עצמם, והנתבעת מכחישה את פרשנות התובע לתוכנם.

נטל ההוכחה לאמור בכתב התביעה מוטל על התובע, ואין באמור בכתב התביעה ו/או בכתב הגנה זה כדי להעביר על שכם הנתבעת את נטל הבאת הראיות או את נטל ההוכחה של טענה או עובדה, המונחים לפתחו של התובע.

למען הסדר הטוב יובהר, כי כל ההדגשות שלהלן אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

א. פתח דבר

1. לכבוד יום האישה הבינלאומי, אשר צוין אך לפני מספר ימים ביום 8.3.2018, פִּרסם העיתון "The Washington Post" את בחירתו לחמש הנשים המשפיעות בעולם, אשר הובילו לשינוי אגב קמפיין #MeToo.

2. **הנתבעת 1, העיתונאית אושרת קוטלר, נבחרה לאחת מבין חמש הנשים המשפיעות בעולם בהקשר זה.**

3. לצד ציון דרך משמעותי זה, נפנה לבחירה חשובה ויוצאת-דופן נוספת. בחירתו של מגזין TIME בנשות קמפיין #MeToo כבחירת המגזין ל- "Person of the year" ("איש השנה") לשנת 2017.

4. כפי הידוע, נשות קמפיין #MeToo, אשר כונו גם "שוברות השתיקה", הן נשים שקמו וחשפו בפומבי התנהגויות כוחניות, בריוניות ונצלניות על רקע מיני שחוו, לעיתים כאלו העולות כדי תקיפה מינית ואונס, תוך שהן מוציאות את עדויותיהן ממרתפי הזיכרון ומעלות את התופעה לראש סדר היום הציבורי העולמי.

5. בחירת מגזין TIME נומקה בחשיבותו הציבורית העצומה של הקמפיין, אשר סיפק למיליוני אנשים סולידריות, לגיטימציה, כוח ואומץ לחשוף התנהגויות מיניות בלתי רְאויות שחוו; הגביר את המודעות לנושא ההטרדה והאלימות המינית; ואף שלח לכל מסר ברור לפיו התנהגויות שעד כה זכו ליחס סלחני - יגונו ויוקעו, תוך שהציבור יפעל כנגדן בנחישות כדי לשים להן סוף.

6. במסגרת הקמפיין ובמהלך החודשים האחרונים, נחשפו שלל עדויות, חלקן ישנות, שפרשו מניפה רחבה של התנהגויות בלתי-ראויות, אשר בעבר נשים פחדו להתקומם נגדן.

7. פרסום העדויות נשא מסר של שוויון, לפיו נשים אינן נדרשות עוד להשלים עם התנהגות נצלנית מצד גברים בעמדות כוח, תוך קריאה עקרונית לכך שהתנהגות זו לא תהא עוד מוגנת בקוד הישן של הסתרה, שאפפה את הנושא עד כה.

8. וכך, גברים שאנסו, תקפו, הטרידו, נהגו באופן מיני נצלני, הִתנו קידום במקום העבודה בטובות מיניות ועוד - נחשפו. החל ממפיק הוליוודי ועד עיתונאים מוערכים, מחבר בקונגרס הבריטי ועד מנצח תזמורת.

9. השינוי היה בעיקר תודעתי. שינוי במחסום הפחד של נשים שהורגלו כי אל להן להתלונן; שהקריירה שלהן תפגע; שלא יאמינו להן אם יתלוננו; שתושפלנה בחקירה.

10. קמפיין #MeToo הפך לתופעה חברתית מוגמרת. יוצאת דופן בהיקפה ובהשפעתה.

11. על רקע קמפיין עולמי זה, אשר בא לידי ביטוי במדינות רבות בעולם, וגם בישראל, חשפה העיתונאית אושרת קוטלר **חוויה אישית** שחוותה בתחילת דרכה המקצועית, לפני כ- 25 שנים, בגדרה מר אלכס גלעדי, שכיהן אותה העת כמנכ"ל "קשת", אליו הגיעה קוטלר לראיון לבחינת אפשרות קבלתה לעבודה ב"קשת", לאחר שהחברה במסגרתה התמודדה קוטלר במכרז לשידורי טלוויזיה בערוץ 2 לא נבחרה, הציע לקוטלר לצאת עמו, אחרי הראיון, לארוחת ערב ובילוי לילי, תוך שהוא מבהיר לה שככה מתקדמים בעולם התקשורת.

12. **התובע הציע לקוטלר הצעה, בלתי-ראויה, בלתי-מוסרית, מכוערת ונפסדת, ולמעשה הִתנה את קבלתה לעבודה בקשר מיני עמו.**

13. הדברים שמסרה קוטלר **אמת** הם. דבריה נאמרו במסגרת **פאנל מקצועי** בו נסקרו עדויות חדשות שפורסמו באותו השבוע, בארץ ובעולם, במסגרת קמפיין #MeToo, אגב השאלה הנוגעת לרקע ולמניעים הגורמים למתלוננים להסכים ולחשוף אירועים שהתרחשו לפני תקופה ארוכה.

14. על רקע שאלה זו, הסבירה קוטלר כי גם בעבורה חשיפת החוויה האישית אינה פשוטה, וזאת על אף היותה עיתונאית, המורגלת מזה עשרות שנים במצלמות ובאולפני חדשות, אשר ראיינה עשרות מתלוננות בעניין הטרדות מיניות ואשר בעניינה אין כל חשש כי חשיפה זו תרע לה מבחינה מקצועית.

15. על כן, הסבירה קוטלר, כי היא בהחלט יכולה להבין מתלוננים ומתלוננות אשר לא חשפו את חוויותיהם מיד לאחר שהתרחשו, ורק הקמפיין הוא שסיפק להם רוח גבית לקום ולעשות זאת.

16. התובע, המורגל בהתנהלות תקשורתית, **סירב**, בזמן אמת ומטעמיו הוא, למסור תגובה. זאת חרף כי תגובתו התבקשה לפני הפרסום.

17. אלא שתגובתו של התובע לא איחרה לבוא.

18. תגובתו עזת-המצח של התובע הייתה הגשת תביעת לשון הרע כנגד קוטלר - עיתונאית בכירה ומוערכת, שאף עבדה שנים באמצעי תקשורת הקשורים עם התובע - אך ורק משום שהעזה לחשוף ברבים את התנהלותו. תביעה זו הוגשה גם כנגד עיתונאית עיתון 'הארץ', נרי ליבנה, אשר גם כן חשפה התנהלות מינית של התובע כלפיה.

19. בעצם הגשתה של תביעה זו, מבקש התובע לא רק לסכור את פיה של קוטלר, אלא גם את פיהן של מתלוננות נוספות; בבחינת "יִרְאוּ וְיִרָאוּ". מי שתאזור אומץ ותחשוף התנהגויות שכאלו מצד התובע - תיאלץ להתמודד עם תביעה משפטית ודרישה לפיצוי ניכר (ובמקרה זה - שני מיליון שקלים; לא פחות).

20. המסר למתלוננים ולמתלוננות ברור: מוטב כי תמשיכו לנצור לשונכם לעד, אחרת תיאלצו להתמודד עם תביעה משפטית ודרישות מופרזות לפיצויים כספיים.

21. בהקשר זה יצוין, כי נשים נוספות פנו לקוטלר וסיפרו כי התנהלות מינית וכוחנית ננקטה כלפיהן מצדו של התובע. לא אחת ולא שתיים. אולם, נשים אלו הסבירו כי הן חוששות להיחשף פן תוגש נגדן תביעה משפטית כמות זו.

22. זהו מצב בו לא רק חוטאים יצאו נשכרים, אלא מצב בו הציבור כולו יצא נפסד.

23. לכך אף מצטרפת העובדה כי התובע בחר לתבוע את קוטלר באופן אישי, ולא את אמצעי התקשורת בו פורסמו דבריה.

24. המדובר, במובהק, בתביעת השתקה. עצם הגשתה וניהולה של התביעה הם מטרתה. בכך נוצר תקדים מסוכן בעל אפקט מצנן למתלוננים ומתלוננות מפני חשיפות דומות.

25. אל לו לבית המשפט הנכבד ליתן יד לכך.

26. יפים לענייננו דברי כבוד השופטת ד' ברק-ארז בע"א 7426/14 **פלונית נ' עו"ד אורי דניאל** (פורסם בנבו, מיום 14.3.2016):

> "... יש להיזהר מאד מהפיכתן של תביעות לשון הרע לכלי משחית לצורך השתקה והתנגחות בנפגעי עבירה, חלף ייעודן המקורי להגן על שמו הטוב של אדם, **ושומה על בית המשפט לגלות ערנות לחשש זה בכל מקרה ומקרה שבא בפניו**".

27. בכתב הגנה זה, יוצג ויובהר כי דבריה של קוטלר - בגינם הוגשה תביעה זו - פורסמו בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**"); וכי ממילא דבריה חוסים תחת ההגנות שבדין.

28. באשר לנזקיו הנטענים של התובע המפורטים בכתב התביעה, הרי שהתובע, **בהתנהלותו הוא**, הוא שהביא על עצמו נזקים נטענים ומוכחשים אלה, ועתה מנסה הוא לגלגלם לפתחן של הנתבעות. ככל וחשיפת התנהגותו של התובע הסבה לו נזקים כאלה או אחרים, הרי שבקשר אליהם - אין לתובע להלין אלא על עצמו.

29. משפתחנו בעיקרי הדברים, נפנה להצגתם כפי סדרם.

ב. הצדדים

30. התובע, מר אלכס גלעדי, איש תקשורת אשר החזיק במרוצת השנים בתפקידים בכירים ושונים בשוק התקשורת והספורט, בארץ ובעולם. בין היתר התובע משמש גם כחבר הוועד האולימפי הבינלאומי ונמנה עם מקימי קבוצת "קשת" שזכתה בזיכיון לשידורי טלוויזיה בערוץ 2, ומשנת 2005 כיהן כנשיאה. בעת האירועים נשוא הליך זה שימש התובע כמנכ"ל "קשת".

31. הנתבעת, גב' אושרת קוטלר, הינה עיתונאית, סופרת, אשת טלוויזיה ומגישת חדשות מהמוערכות בישראל.

32. במהלך השנים עבדה קוטלר בתפקידים שונים בחברת החדשות של ערוץ 2, וביניהם כמגישת מהדורת החדשות המרכזית של חברת החדשות של ערוץ 2 לצד יעקב אילון. בשנת 1996 החלה קוטלר להגיש ולערוך את התכנית "פגוש את העיתונות", והייתה זו הפעם הראשונה בה ניהלה אישה תכנית ראיונות אישית ופוליטית בטלוויזיה הישראלית. בשנת 2007 החלה קוטלר להגיש את התכנית "המגזין עם אשרת קוטלר" בערוץ 10, לצד יצירת סדרות וסרטים בנושאי תעודה ותחקיר.

33. הנתבעת 2, גב' נרי ליבנה, עיתונאית ופובליציסטית ישראלית.

ג. הרקע לפרסום נשוא הליך זה: התופעה העולמית וקמפיין #MeToo שהחל בשנת 2017

34. קמפיין "MeToo" (באנגלית) או "גם_אני" (בעברית) הוא קמפיין חברתי שהחל במהלך שנת 2017, בעיקר ברשת האינטרנט וברשתות החברתיות, ומטרתו חשיפת התנהגויות מיניות בלתי-ראויות - דוגמת הטרדות, תקיפות, טובות הנאה במסגרת יחסי עבודה ועוד - מצדם של גברים המחזיקים בעמדות מפתח, בעלי שררה וכוח. במסגרת הקמפיין נחשפו חוויות וסיפורים אישיים שכאלו, תוך הוקעתם מבחינה חברתית ושליחת מסר כי התנהגות זו, שעד כה ההתייחסות אליה הייתה סלחנית, איננה מקובלת עוד.

35. במהלך שנת 2017 פורסמו עשרות תלונות של נשים כנגד המפיק ההוליוודי, הארווי ווינשטיין, בנוגע לסדרת אירועי הטרדה, אלימות מינית והתנהלות מינית נצלנית.

36. לאחר פרסומים אלה נדמה היה כי הסכר נפרץ. גל תלונות שטף את ארצות הברית, בעיקר את הוליווד, ונשים רבות פרסמו בפומבי מקרי אלימות, הטרדות מינית והתנהגות מינית נצלנית שחוו מצד דמויות מוכרות בתעשיית התקשורת, הקולנוע והטלוויזיה, תוך חשיפת פרטי הפוגעים[1].

37. קמפיין #MeToo צבר תאוצה והתפשט מארצות הברית למדינות רבות נוספות, לרבות לישראל, וזכה לתמיכה ציבורית רחבה.

---

[1] בין השמות שפורסמו ניתן לציין את ביל או'ריילי, בן אפלק, ג'ורג' הרברט ווקר בוש, דייוויד בליין, דמיאן גרין, אנדי דיק, דסטין הופמן, אוליבר סטון, סטיבן סיגל, קווין ספייסי, רומן פולנסקי, ג'רמי פיבן, ואל קילמר, לואי סי. קיי, ברט ראטנר, טרי ריצ'רדסון, גארי שנדלינג, רוברט שפירו, וודי אלן ועוד.

38. הקמפיין עורר גם לא מעט שאלות וביקורת. בין היתר עלו טענות כי הקמפיין מאיים על החופש המיני בין בוגרים; שהקמפיין משרת גורמים דתיים קיצוניים; שמשמעותו התערבות בוטה באוטונומיית הפרט תוך התווית כללי התנהגות וחיזור; עוד הובעו הסתייגות מהעלאת טענות מעורפלות ואנונימיות ועוד.

39. בסופו של יום הפך קמפיין #MeToo לתופעה חברתית מוגמרת, רחבת-היקף, יוצאת דופן בחשיבותה ובהשפעתה.

40. בסוף שנת 2017 הכריז המגזין האמריקאי TIME על אותן הנשים שלקחו חלק בקמפיין, אשר כונו "שוברות השתיקה", כבחירתו ל"אישיות השנה", "Person of the year", לשנת 2017. הבחירה נומקה בחשיבות הציבורית הרבה שעורר הקמפיין, אשר סיפק למיליוני אנשים סולידריות, לגיטימציה, כוח ואומץ לחשוף התנהגויות מיניות בלתי ראויות שחוו, הגביר את המודעות לנושא ההטרדה והאלימות המינית ומעל לכל - את מניעתה.

ד. הפרסום של קוטלר נעשה בהתאם להוראות הדין

41. בחודשים האחרונים, וכתמונת ראי לנעשה בעולם כולו, החל גם בישראל גל פרסומים מצד מתלוננים, נשים וגברים כאחד, אשר חשפו כי חוו הטרדות מיניות, אלימות מינית, התנהגות מינית נצלנית, דרישה לטובות הנאה מיניות במסגרות מקצועיות, ניצול לרעה של גברים בעמדות מפתח ועוד.

42. סערה רדפה סערה. שם רדף שם. סיפורים אישיים חדשים פורסמו כמעט מדי יום.

43. רבים ורבות נחשפו כמי שחוו התנהגות מינית בלתי ראויה.

44. לשם הדוגמא ניתן לציין את גאיה קורן, שירי מימון, נעם פרתום, בת חן סבג, מיטל דוהן, יעל אבקסיס, אסף הראל, טיטי איינאו, אורנה בנאי, דניאלה לונדון-דקל, לימור לבנת, רחל עזריה, מעין קרת, סילבי קשת, דנה וייס ועוד אשר סיפרו חוויות אישיות שחוו במהלך השנים. נשים וגברים נוספים בחרו להציג את טענותיהם מבלי לחשוף את זהותם.

45. ביום 2.11.2017, **בשיאו** של קמפיין תקשורתי זה וכחלק מסיקורו השוטף באותה העת, שודר אייטם חדשותי בתכנית האקטואליה "חדר חדשות" בערוץ עשר (זאת בניגוד לנטען בסעיפים 5 ו- 14 לכתב התביעה) (להלן: "**האייטם החדשותי**").

46. באייטם חדשותי זה נסקרו עדויות חדשות שפורסמו באותו השבוע, בארץ ובעולם, במסגרת קמפיין #MeToo. כך למשל דווח על התפטרותו של שר ההגנה הבריטי, סר מייקל פאלון, בעקבות תלונות על הטרדות מיניות שביצע לכאורה לפני כ- 15 שנים, ועל טענות ועדויות שפורסמו בארצות הברית בקשר להתנהלות מינית מצדו של נשיא ארה"ב לשעבר, ג'ורג' בוש האב.

47. לאחר שידור האייטם החדשותי נערך **פאנל מקצועי** בו נדונו סוגיות מקצועיות שעורר הקמפיין.

48. בפאנל המקצועי נטלו חלק העיתונאית תמר איש-שלום; כתבת החוץ - העיתונאית עמנואל אלבז-פלפס; כתבת התרבות - העיתונאית תן ליברמן; וקוטלר (להלן: "**הפאנל המקצועי**").

49. בפאנל נדונה, בין היתר, סוגיית המניעים שגורמים לגברים ונשים לאזור אומץ להתלונן ולהיחשף, שנים רבות לאחר קרות האירועים.

50. במסגרת פאנל זה הציגה קוטלר את עמדתה האישית וניסתה לעמוד אחר המניעים הגורמים לאנשים לחשוף אירועים פרטיים, שנים רבות אחרי התרחשותם.

51. על רקע זה הסבירה קוטלר שגם בעבורה - עיתונאית המורגלת במצלמות ובאולפני חדשות, אשר ראיינה עשרות מתלוננות בעניין הטרדות מיניות, ואשר במצבה אין כל חשש כי החשיפה תפגע בה מבחינה מקצועית - חשיפת החוויה האישית אינה פשוטה. על כן, הסבירה, כי היא בהחלט יכולה להבין את ההשתהות של מתלוננים.

52. וכך ציינה קוטלר במסגרת הפאנל המקצועי:

> "עכשיו, אם אני מעלה דופק עכשיו, כשאני מספרת לך את זה, וראיינתי עשרות נשים שהוטרדו, קיבלו הצעות מגונות או הותקפו, אז אני מודיעה לך שזה לא פשוט, בכלל".

53. במסגרת זו סיפרה קוטלר על חוויה אישית שלה, לפיה לפני כ- 25 שנים, לאחר פגישה מקצועית שהתקיימה בינה לבין התובע, במהלכה ביקשה קוטלר להשתלב כעיתונאית בחברת "קשת" בראשה עמד אז התובע, ולאחר שחשה שהראיון עבר בהצלחה, הזמינה התובע לארוחת ערב ובילוי משותף עמו. קוטלר, אשר סירבה להצעתו זו של התובע, סיפרה כי התובע המופתע ציין בפניה כי זו הדרך להתקדם.

54. בנימה אישית הביעה קוטלר צער כי לא הצליחה לחשוף את הדברים קודם לכן, ובכך, אולי, למנוע עוגמת נפש מנשים אחרות. כך ציינה קוטלר בהקשר זה באותו פאנל מקצועי:

> "אבל הנה, הגיע הזמן להגיד, אולי מאוחר מדי, ואני רק יכולה להצטער שלא היה לי האומץ להגיד את זה לפני 15 שנה, אולי הייתי חוסכת כמה עוגמות נפש לכמה נשים אחרות שבאו לבקש עבודה בשידורי קשת".

55. התובע, אשר תגובתו התבקשה שעות לפני הפרסום ומורגל היטב בהתנהלות תקשורתית, **סירב להגיב**, מטעמיו הוא.

56. פרסום זה נעשה בהתאם להוראות הדין.

<u>נספח 1</u> דיסק עליו צרוב האייטם החדשותי והפאנל המקצועי מיום 2.11.2018, מצ"ב, מסומן נספח 1 ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב ההגנה.

57. להשלמת התמונה יצוין כך:

57.1. בסמוך לאחר הפרסום, פורסמו האשמות נוספות כנגד התובע. נשים נוספות פנו אל קוטלר ותיארו התנהלות מינית כוחנית דומה שננקטה כלפיהן על ידי התובע, חלקן אף הסבירו כי בשלב זה הן חוששות להיחשף פן תוגש נגדן תביעה משפטית כמות זו.

57.2. ביום 5.11.2017 מסר התובע תגובה לאמצעי התקשורת בקשר עם הטענות כנגדו ובה, בין היתר, ציין כי "בכל המקרים לא הייתה כוונה לפגוע, ואם התנהגותי גרמה לעוגמת נפש, אני מצטער מעומק ליבי".

57.3. בנוסף, ביום 8.11.2017, הודיע התובע לפיה הוא משהה עצמו זמנית מתפקידו כנשיא "קשת" נוכח הטענות שהועלו נגדו.

ה. הפרסום פורסם בהתאם להוראות הדין, וממילא קמות ההגנות על פי הדין

58. הפרסום בגינו הוגשה תביעה זו פורסם בהתאם להוראות הדין.

59. המדובר בחוויה אישית שחוותה קוטלר, אשר התרחשה במציאות, כך שהדברים שפורסמו הם אמת.

60. הפרסום אף היה זהיר ומאוזן, תוך שקוטלר נוקטת לשון זהירה ומסויגת במהלכו.

61. כך, למשל, מיד בתחילת הפרסום ולשם הבנת הקשר הדברים המלא, הבהירה קוטלר, כי היא אינה מייחסת לתובע התנהלות פלילית או הטרדה מינית, וכך ציינה:

> **"עכשיו, אצלי זה לא היה הטרדה מינית, זו היתה פשוט הצעה מגונה".**

62. התובע, כאמור, ביקש שלא להגיב.

63. מבלי לגרוע מהאמור, יצוין כי ממילא, קמות לקוטלר הגנות בקשר עם הפרסום בהתאם להוראות הדין.

ה.1. הגנת אמת בפרסום

64. לקוטלר קמה במובהק הגנת "אמת בפרסום", בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שכן המידע שפורסם הינו אמת ויש בו עניין ציבורי.

65. **באשר ליסוד אמיתות העובדות** - ההתרחשות שהציגה קוטלר אמת היא, ואופן הצגת הדברים על ידה משקף נאמנה את האירוע שהתרחש.

66. למעלה מן הנדרש ייאמר כי מספר אנשים שמעו מקוטלר את הסיפור עצמו מיד בסמוך לאחר התרחשותו.

67. **באשר ליסוד העניין הציבורי** - לא ניתן לחלוק על החשיבות הטמונה בהבאת הדברים לידיעת הציבור. לכך יש להוסיף כי התובע הינו דמות ציבורית, שהחזיקה בעמדות מהבכירות ביותר בשוק התקשורת הישראלית, ומשכך העניין הציבורי בפרסום אף גובר. נזכיר כי בתי המשפט עמדו על ההגדרה המרחיבה של 'עניין ציבורי', בפרט עת עסקינן באישיות ציבורית.

68. בהודעה מטעמו שפרסם התובע ביום 5.11.2017 ציין כי בשנת 1994, השנה בה התקיימה פגישתו עם קוטלר, "לא הייתה לקשת תכנית בוקר וגם לא ב- 95' כשעזבתי את תפקידי כמנכל קשת". אין מחלוקת לגבי עובדה זו. אולם, במועד בו התרחשה פגישת קוטלר-התובע, קוטלר שימשה כמגישת מהדורת החדשות בכבלים והיה זה בסמוך לאחר שקבוצת "נתיבי שידור", בהובלת מר ניסים משעל, אשר התמודדה אף היא במכרז הרשות השנייה לבעלי זיכיון לשידורי טלוויזיה מסחריים בערוץ 2 - לא זכתה. במסגרת ההצעה שהוגשה במכרז מטעם קבוצת "נתיבי שידור", הוצגה קוטלר כמגישת תכנית בוקר עתידית.

69. משכך, בראיון עם התובע, הציגה עצמה קוטלר כמועמדת להגשת תכנית בוקר עתידית (באשר זה היה התפקיד לו יועדה קוטלר בקבוצת "נתיבי שידור") או לכל תפקיד אחר.

70. בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, ההגנה חלה על הפרסום נוכח אמיתות הדברים בכללותם ואין בפרט זה או אחר, המהווה פרט לוואי, כדי לפגוע בכך.

ה.2. הגנת תום הלב

71. לקוטלר קמה אף הגנת תום הלב, בין היתר על פי סעיף 15(2) ו-15(4) לחוק איסור לשון הרע, אשר אף זו שומטת הקרקע תחת תביעה זו.

72. בהתאם לסעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע מידע חשוב זה היה **חייב** להיות מועבר לציבור. זכותו של הציבור להיות ער למעשים כאלו של התובע, שהתבצעו בתקופת כהונתו כמנכ"ל של זכיינית בערוץ 2 בהתאם לזיכיון שניתן לה מהמדינה באותה העת, וכמי שעודנו החזיק בתפקידים בכירים במועד הפרסום.

73. על קוטלר, כעיתונאית, הייתה מוטלת חובה חוקית ומוסרית לעשות כן. על כן, לא הייתה זו רק זכותה של קוטלר לפרסם את המידע האמור; הייתה זו אף חובתה הציבורית-העיתונאית.

74. בתי המשפט הכירו בפרסומים החושפים התנהלות מינית לא-ראויה בעיתונות, באינטרנט וברשתות חברתיות כפעולה החוסה תחת כנפי הגנת תום הלב, באשר יש בה משום פעולה מכוח חובה מוסרית או חברתית לפעול כך לטובת הקהילה.

75. הדברים אף חוסים תחת הגנת הבעת הדעה הקבועה בסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, שכן הפרסום עולה אף כדי הבעת דעה ביקורתית לגיטימית כלפי התובע.

76. בניגוד לאמור בסעיף 18ד לכתב התביעה, סגנון דבריה של קוטלר לא חרג מגבולות הסבירות, ועולה בקנה אחד עם הוראות חוק איסור לשון הרע ותכליתן. בנסיבות אלה, ברי כי קמה לקוטלר חזקת תום הלב, כאמור בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע, בשים לב לכך שהדברים הינם אמת וקוטלר האמינה באמתותם.

77. בנוסף ובניגוד לנטען בכתב התביעה, קוטלר לא הכירה באופן אישי את הנתבעת 2, נרי ליבנה, וודאי שלא "חברה" אליה כדי להכפיש את שמו של התובע.

ו. מטרתה של תביעת השתקה זו היא בעצם הגשתה: ניסיון להשתיק את קוטלר תוך פגיעה בחופש הביטוי, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת

78. לתובע אין עניין אמתי בבירור התובענה, אלא מטרתה העיקרית של תביעה זו טמונה **בעצם הגשתה**.

79. הגשת תביעה זו מהווה מהלך כוחני, ציני ואסטרטגי, בניסיון לסכור לא רק את פיה של קוטלר, אלא של מתלוננות נוספות שיש להן טענות בקשר עם התנהלותו של התובע כלפיהן.

80. באמצעות הגשת התביעה מאותת התובע למתלוננות אחרות לבל תפרסמנה את טענותיהן אודותיו, שמא תידרשנה לנהל מולו הליכים משפטיים ארוכים ויקרים ותיחשפנה לדרישה מופרזת ומגוחכת לפיצוי כספי ניכר (בתביעה שבכותרת דרישה לפיצוי מופרז בסך של 2 מיליון שקלים חדשים).

81. המסר ברור: מי שתאזור אומץ ותחשוף אירועים שכאלו בקשר עם התובע - תיאלץ להתמודד מולו בתביעה משפטית.

82. ואכן, מתלוננות נוספות כנגד התובע ששוחחו עם קוטלר, סירבו להיחשף בעת הזו שמא תאלצנה להתמודד עם תביעות משפטיות. בכך נוצר תקדים מסוכן בעל אפקט מצנן למתלוננים ומתלוננות מפני חשיפות דומות.

83. לכך מצטרפת אף העובדה כי התובע בחר לתבוע את קוטלר באופן אישי, ולא גם, כנהוג, את אמצעי התקשורת בו פורסמו דבריה.

84. האמור מעלה כי המדובר, במובהק, בתביעת השתקה. עצם הגשתה וניהולה של התביעה הם המטרה.

85. התנהלות כוחנית זו עולה כדי ניסיון לעשות שימוש לרעה בהליכי משפט, לצורך מניעת חשיפת האמת ומניעת ביקורת לגיטימית.

86. התנהלותו זו של התובע מאפיינת מגמה עכשווית של 'תביעות השתקה', במסגרתן מזדרזים אישים וגופים בעמדות כוח לתבוע אישי וגופי תקשורת בגין סיקור לגיטימי, מן הטעם שהפרסום לא היה לרוחם.

87. במשפט האמריקאי התגבשה דוקטרינה ביחס לתביעות מסוג זה המכונה Strategic Lawsuits - SLAPP Against Public Participation. בהתאם לדוקטרינה זו, האמצעי הראשון בו נוקטים גורמים בעלי כוח והון לצורך השתקת דיון ציבורי בעניינם הוא הגשת תביעות לשון הרע נגד מבקריהם.

88. מטרתן המרכזית של תביעות SLAPP - בדיוק כמות תביעה זו - טמונה **בעצם ניהול וקיום ההליך מלכתחילה**, ולאו דווקא בתוצאתו. באמצעות גרירת נתבעים לערכאות השונות, והבאתם למצב בו ייאלצו להשקיע משאבים רבים - זמן, כסף ואנרגיה - בניהול ההליך, מבקשים תובעים שכאלו להרתיע את הציבור בכלל, ועיתונאים בפרט, מפרסומים דומים.

89. תוצאתן של תביעות אלו היא הגבלה חמורה ומניעת חופש הביטוי של המעזים לפרסם פרסומים שכאלו, וכן פגיעה חמורה בציבור ובזכותו לדעת.

90. בתי המשפט בארצות הברית, שנדרשו לתופעה, קבעו כי מקרים אלו מהווים **שימוש לרעה בהליכי משפט**, במטרה להפעיל לחץ כלכלי ומשפטי כנגד מי שהעז לדבר ולפעול. נוכח חומרת התופעה, ניתן לה מענה בדמות חקיקה ייעודית בארצות הברית, למשל באמצעות העברת הנטל בבקשה לסילוק תביעה על הסף מהנתבע לתובע, במדרגים שונים[2].

91. בית המשפט הנכבד מתבקש שלא ליתן יד לניסיון החמור להשתקת קוטלר, כמו גם מתלוננות נוספות נגד התובע, מחשיפת האמת בקשר להתנהלותו כלפיהן. לעניין זה ראו ת.א. 42150/05 **עוזיהו נ' ורוליט** (פורסם בנבו, מיום 15.4.2007); בש"א 172000/08 **ברקאי נ' פיירול** (פורסם בנבו, מיום 6.11.2008).

92. בהקשר זה יצוין כי אף במקרה חמור וחריג בו נקבע, כממצא עובדתי, כי מתלוננות הגישו תביעות אונס כוזבות במכוון (מקרה שכמובן מאובחן מענייננו), התייחס בית המשפט העליון לאפקט מצנן שעלולה לגרום תביעה אזרחית נגד מתלונן בעבירות מין - הרתעת מתלוננים פוטנציאליים, אשר יש להיזהר מפניו (ע"א 7426/14 **פלונית נ' עו"ד אורי דניאל** (פורסם בנבו, מיום 14.3.2016).

92.1. ראו התייחסותו של כבוד השופט עמית בסעיף 75 לפסק הדין:

> "בבוא בית המשפט לדון בתביעה אזרחית נגד מתלונן בעבירות מין, **עליו לשקול גם שיקולי מדיניות רחבים. ככלל, החשש איננו רק מפני התוצאה של חיוב מתלונן בפיצוי אלא גם מ"אפקט מצנן" שירתיע מתלוננים פוטנציאליים מחשש שיפתח נגדם הליך אזרחי**".

92.2. כמו כן, ראו את התייחסותה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז בסעיף 7 לפסק הדין:

> "שיקול מדיניות נוסף שעלינו לשוות לנגד עינינו, והוא משתלב היטב בדברים שכבר נאמרו על-ידי, נוגע לחשש שהגשת תביעת לשון הרע תשמש, לעתים, לא רק ככלי לגיטימי להגנה על שמו הטוב של אדם, **אלא כאמצעי להרתעה לא לגיטימית מפני השמעת ביקורת או מפני חשיפת האמת.** חשש זה גובר כאשר מי שמגיש את התביעה הוא בעל נגישות קלה יחסית לשירותים משפטיים, בעוד שבעבור מי שהתביעה מוגשת נגדו כרוך ניהול ההתדיינות בקושי, באופן שעשוי להרתיע מפני עמידה על זכויות לגיטימיות... **חשוב שבית המשפט ייתן את דעתו, בכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו, לשאלה האם תביעת לשון הרע שבפניו היא תביעה שמטרתה היא אך הגנה על השם הטוב או גם אמצעי להרתעה ולהפחדה מצדו של מי שיש לו נגישות עדיפה למשאבי משפט.** יש מדינות שבהן החשש מפני השימוש לרעה

---

[2] חוקי Anti SLAPP חוקקו בארצות הברית במדינות בוושינגטון, קליפורניה, ניו יורק, מינסוטה, אילינוי, מסצ'וסטס, אוקלהומה ועוד. לשם הדוגמא: קליפורניה - California Code of Civil Procedure Sec. 425.16; ניו יורק - N.Y. C.P.L.R. 70-a & 76-a; N.Y.C.P.L.R. 3211; דלוואר - DEL. CODE ANN. tit. 10, §§ 8136 - 8138 (1992); מסצ'וסטס - MASS. GEN. LAWS ANN. ch. 231 § 59H (1994). קיים אף ניסיון לקדם חקיקה פדראלית בנושא. מגמה זו הולכת ומתחזקת ובשנים האחרונות יותר ויותר מדינות מקדמות חוקים בנושא.

> בתביעות לשון הרע הוביל אף לחקיקה ספציפית המאפשרת נקיטת הליכים מיוחדים של מחיקה על הסף או סנקציות אחרות - כך נעשה ביותר ממחצית מדינות ארצות הברית וגם בחלק מן הפרובינציות של קנדה. אכן, השימוש בכלי זה ידוע במיוחד בכל הנוגע להרתעת אנשים מפני מתיחת ביקורת על אנשי ציבור או תאגידים עסקיים (ראו: תמר גדרון "מפת תיירות הדיבה העולמית ודיני לשון הרע בישראל" המשפט טו 385, 445 (2010); שחר טל "אימת הדיבה: מפת התמריצים להגשת תביעות SLAPP בישראל" משפטים מה 515 (2015)). אולם, עשויה להיות לו רלוונטיות גם בעניינם של עובדים הנתבעים על-ידי מעסיקיהם **<u>או אף קורבנות נטענים של עבירות מין</u>** או אלימות במשפחה".

92.3. ובסעיף 45 לפסק הדין:

> "... יש להיזהר מאד מהפיכתן של תביעות לשון הרע לכלי משחית לצורך השתקה והתנגחות בנפגעי עבירה, חלף ייעודן המקורי להגן על שמו הטוב של אדם, **<u>ושומה על בית המשפט לגלות ערנות לחשש זה בכל מקרה ומקרה שבא בפניו</u>**".

ז. נזקי התובע מוכחשים וממילא, ככל שקיימים, נובעים מהתנהגותו של התובע

93. התובע העמיד את תביעתו (המוכחשת) נגד קוטלר ונגד ליבנה (ביחד ולחוד) בסך דמיוני ומופרך של 2 מיליון שקלים חדשים, וביקש (בסעיף 21 לכתב התביעה) כי בית המשפט הנכבד יקבע מהו חלקה של כל אחת מהן בנזקו (המוכחש).

94. בסעיף 19 לכתב התביעה, טוען התובע כי נגרמו לו "נזקים משמעותיים" ובכלל זאת כי הוא "נאלץ ליתן הסברים לגורמים רמי-מעלה כאלה ואחרים, בישראל ובחו"ל...", כי "נאלץ לפנות את תפקידו כנשיא "שידורי קשת"" וכי "חייו אינם עוד כפי שהיו קודם לפרסום".

95. מדובר בעזות מצח וחוסר תום לב שלא ייאמנו.

96. התובע אשר התנהלותו הנפסדת עת התנה את קבלת קוטלר לעבודה בקשר מיני עמו, מנסה לגלגל לפתחן של הנתבעות את נזקיו (המוכחשים) שמקורם בהתנהלותו עצמו. יש לומר: ככל וחשיפת הדברים הסבה לתובע נזקים כאלה או אחרים, הרי שבקשר אליהם - אין לו להלין אלא על עצמו.

97. ביחס לטענותיו של התובע כלפי קוטלר בקשר עם פרסומים שונים באמצעי תקשורת אחרים, הרי שבמקרים אלו, קוטלר ודאי אינה הכתובת לטענות אלו.

ח. התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה

98. על מנת שלא לחזור על הדברים שפורטו, תתייחס קוטלר בקצרה לסעיפי כתב התביעה באופן פרטני. יובהר כי התייחסות זו הינה אף בהקשר לפרסום בגינו הוגשה התביעה נגד קוטלר. האמור בעניינה של הנתבעת 2 אינו רלוונטי לתביעה דנן.

99. האמור בסעיף 1 לכתב התביעה אינו מוכחש, בין היתר מחמת חוסר ידיעה, וככל שאין בדברים משום ייחוס אחריות כלשהי לנתבעת. זאת, למעט הטענה כי פרסומה של קוטלר מהווה לשון הרע, בסיפת הסעיף.

100. האמור בסעיף 2 לכתב התביעה אינו מוכחש, בכפוף ובהתאמה לאמור בכתב ההגנה לעיל.

101. האמור בסעיף 3 לכתב התביעה מוכחש, מחמת חוסר רלוונטיות.

102. האמור בסעיף 4 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה תפנה קוטלר לאמור בכתב ההגנה לעיל. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין כי פרשנות התובע לפרסום מוכחשת. הפרסום מדבר בעד עצמו, וממילא המבחן הנוהג בתביעות לשון הרע הוא המבחן האובייקטיבי.

103. האמור בסעיף 5 לכתב התביעה מוכחש, למעט עצם הפרסום. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה תפנה קוטלר לכתב ההגנה לעיל.

104. האמור בסעיף 6 לכתב התביעה מוכחש, למעט עצם הפרסום. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה תפנה קוטלר לכתב ההגנה לעיל.

105. האמור בסעיפים 7-13 לכתב התביעה מוכחש מחמת חוסר ידיעה וחוסר רלוונטיות לקוטלר.

106. האמור בסעיף 14 לכתב התביעה מוכחש.

107. האמור בסעיפים 15-16 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, קוטלר תפנה לכך שהפרסום נערך בהתאם להוראות הדין וכי ממילא קמות הגנות מכוח חוק איסור לשון הרע בגינו.

108. האמור בסעיף 17 לכתב התביעה מוכחש.

109. האמור בסעיף 18 לכתב התביעה מוכחש.

110. האמור בסעיף 19 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, קוטלר תפנה לפרק ו' לכתב ההגנה לעיל.

111. האמור בסעיפים 20-21 לכתב התביעה מוכחש.

112. האמור בסעיפים 22-23 לכתב התביעה מוכחש, למעט סמכותו העניינית והמקומית של בית המשפט הנכבד.

113. המבוקש בסעיף 24 לכתב התביעה מוכחש.

ט.סוף דבר

114. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דחיית התביעה.

115. כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובע בהוצאותיה הריאליות של קוטלר, לרבות בשכר טרחת עורכי דינה בצירוף מע"מ, ובצירוף הצמדה וריבית כדין עד ליום התשלום בפועל.

עיינה נוימן, עורכת דין

יסמין רובין, עורכת דין

פישר בכר חן וול אורין ושות'
באי כוח אושרת קוטלר

תל אביב, היום: 15 במרץ, 2018.

נספח 1

FBC&Co
Attorneys at Law
60 SINCE 1958
Where Clients Make Partners